

РЕШЕНИЕ

№ 7754

гр. София, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **9858** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на П. Д. И. срещу Решение № 3370/10.09.2022 г., постановено по НАХД № 5073/22 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 9 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № № 22-4332-001701 от 23.02.2022 г. издадено Началник сектор към СДВР, отдел „Пътна Полиция“, упълномощен със заповед № 8121з – 1632/02.12.2021г., с което на касатора са наложени административни наказания „глоба“ както следва: 1. основание чл.6, т.1 от ЗДвП вр. чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП в размер на 100.00 лева; 2. на основание чл.137а, ал.1 от ЗДвП вр. чл.183, ал.4, т.7, пр. 1 ЗДвП в размер на 50.00 лева и 3. на основание чл.157, ал.6 вр. чл.185 от ЗДвП парична глоба в размер на 20.00 лева.

В жалбата е изложено становище за неправилност на въззивното решение, поради нарушение на материалния закон. Изразено е несъгласие с доводите на съда, като се твърди, че нарушението не е извършено. Изтъкват се съображения за допуснати нарушения на съдопроизводствените правила, тъй като П. И. не присъствала на проведеното съдебно заседание, както и че били разпитани свидетели, които нямат никаква връзка с твърдените нарушения. Иска се отмяна на решението и отмяна на потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът се явява лично, като моли жалбата да бъде уважена. Ответникът не е представляван и не е заявил становище по основателността на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна съставът на въззивния съд е установил, че П. Д. И. е правоспособен водач от 14.11.1997 г., като в периода 09.11.2007 г. 23.09.2021 г. е наказвана със законови санкции за множество извършени административни нарушения по ЗДвП по различни административнонаказателни състави с влезли в сила наказателни постановления общо 19 пъти и съгласно един издаден влязъл в сила електронен фиш от 06.09.2021 г.

П. Д. И. имала издаден на 23.09.2021 г. АУАН серия АА бл. № 357369, с което била подложена на административнонаказателно преследване за извършено административно нарушение по ЗДвП чрез предизвикване на ПТП. Към 24.01.2022 г. П. Д. И. нямала издадени медицински доказателства, че трудно дишала и че има сърдечни проблеми, които да ѝ позволяват да не поставя обезопасителен колан като водач на МПС.

На 24.01.2022 г., около 09.36 часа П. Д. И. управлявала ползваният от нея лек автомобил „С. Ц 3“ с рег. [рег.номер на МПС] , регистриран на името на „КИП Адвъртайзинг“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], в [населено място] по [улица]с посока на движение от площад „Независимост“ към [улица]. При управлението на автомобила на посочената дата П. Д. И. налязла в кръстовището с [улица]и преминала при забранен червен светлинен сигнал на работещата и технически изправна, съгласно приетите по делото проекти и схеми на СО депозирани в съда с вх.№ 124145 от 16.06.2022 г., светофарна уредба. Същата не била с поставен обезопасителен колан, докато управлявала лекия автомобил, с който предната седалка на автомобила ѝ е бил технически оборудван и носела в себе си АУАН серия АА бл. № 357369 от 23.09.2021 г., вместо отнетият ѝ на 23.09.2021 г. контролен талон, който АУАН от 23.09.2021 г. е бил с изтекъл срок по чл.157, ал.6 от ЗДвП.

Нарушенията са били възприети служители на СДВР-ОПП. Същите спрели П. Д. И. веднага след извършените нарушения за проверка. Бил съставен АУАН серия ГА № 496637 от 24.01.2022 г., въз основа на който е издадено процесното наказателно постановление, с което са ѝ наложени административни наказания: 1. глоба в размер на 100.00 лева на основание чл.6, т.1 от ЗДвП вр. чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП; 2. глоба в размер на 50.00 лева на основание чл.137а, ал.1 от ЗДвП вр. чл.183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП и 3. глоба в размер на 20.00 лева на основание чл.157, ал.6 вр. чл.185 от ЗДвП.

За да потвърди наказателното постановление, съставът на СРС е мотивирал извод за законосъобразно ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора. Прието е, че в хода на производството не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са от такова естество и с такъв

интензитет, че да ограничат правото на защита на наказаното лице. Изследвал е и е анализирал събраните в хода на съдебното следствие доказателства, както и на свидетелските показания, въз основа на което е приел, че нарушенията са безспорно доказани и не са налице основания за отмяна на наказателното постановление.

Решението е правилно.

Касационната инстанция изцяло споделя доводите и мотивите на решаващия състав на въззивния съд. Нарушението е безспорно установено и доказано, като в хода на производството по ангажиране на административнонаказателната отговорност на П. Д. И. не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Неоснователни са възраженията на касатора, за допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Обстоятелството, че наказаното лице се е явила в съдебно заседание не съставлява нарушение на процесуалните правила, нито ограничава правото ѝ на защита, след като е била редовно призована за заседанието. Представения от нея амбулаторен лист не може да се приеме, че представлява уважителна причина, тъй като не е посочено, че именно на базата на отразеното в него, същата е възпрепятствана да се яви.

Приложения болничен лист също не е основание за отлагане на делото, респ. за отмяна на дадения ход по същество. Това е така, защото по силата на чл. 18, ал. 2 от Наредбата за медицинската експертиза При определен домашен амбулаторен или свободен режим осигуреният е длъжен, ако е необходимо, да се яви пред разследващите органи и пред органите на съдебната власт през периода на разрешените отпуски поради временна неработоспособност, освен ако представи "Медицинско удостоверение" по образец, утвърден от министъра на здравеопазването и министъра на правосъдието, в което е отбелязано, че заболяването на лицето не позволява явяването му пред разследващите органи и пред органите на съдебната власт. Видно от Бл № E20222088454 на наказаното лице е определен режим домашен – амбулаторен, поради което същата е следвало да се яви в съдебното заседание. На следващо място болничният лист не е несвоевременно представен. Действително в него е посочено, че лицето е в отпуск от 07.06.2022 г. до 02.07.2022 г., а датата на издаването му е на 15.06.2022 г. В този смисъл, жалбоподателката не е била в обективна невъзможност да уведоми въззивния съд за неявяването си, като по силата на чл. 18, ал. 2 от НМЕ същата е следвало да се яви на датата, на която е призована. Нещо повече, болничният лист е представен 10 дни след края на отпуска ѝ. Поради това, касационната инстанция намира, че правото ѝ на защита не е нарушено и съдът не е следвало да отменя дадения ход по същество и да провежда ново съдебно заседание.

Неоснователно е и възражението, че са били разпитани свидетели, които нямат отношение към случая. Такива действително са били разпитани, но видно от мотивите на съда техните показания са изключени от доказателствената съвкупност, като съда е отчел погрешното им призоваване и е посочил, че е следвало да бъдат призовани за друго дело, касаещо ПТП. Въззивният съд е изградил изводите си на базата на допустими доказателствени средства, като не е допуснал нарушение на процесуалните правила при събирането и анализа им.

Напълно се споделят доводите на въззивния съд по отношение материалната законосъобразност на процесното НП, като на основание чл. 221, ал.2 АПК касационната инстанция препраща към мотивите на СРС и счита за ненужно същите да бъдат преповтаряни.

Предвид изложеното, жалбата се явява неоснователна, а предвид липсата на касационни основания, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3370/10.09.2022 г., постановено по НАХД № 5073/22 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 9 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.